GREGORIUS MAGNUS. PS. AMPHILOCHIUS ICONIENSIS
1. Hälfte 12. Jh. Seite 199v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36491
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

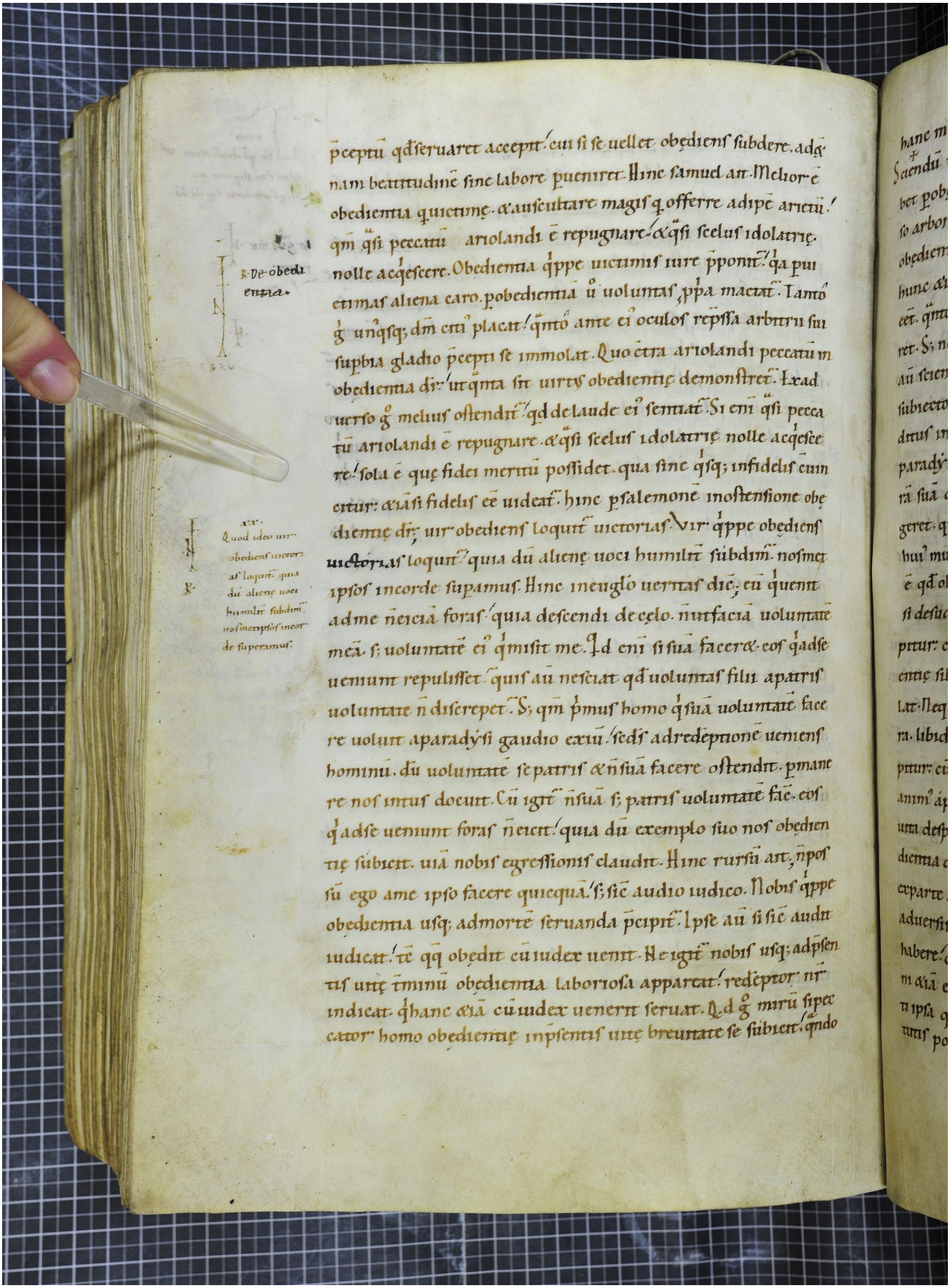

p̄ceptū qd̄ seruaret accepit. cui si se uellet obediens subdere. adq̄
nam beatitudinē sine labore pueniret. Hinc samuel ait. Melior ē
obedientia quietimę. q̄ auscultare magis q̄ offerre adipē arietū.
qm̄ q̄si peccatū ariolandi ē repugnare. q̄ q̄si scelus idolatrię.
nolle acq̄escere. Obedientia q̄ppe uictimis iure p̄ponit. q̄a pui
etimas aliena caro. p obedientia ū uoluntas. p̄pa mactat. Tantō
ḡ unq̄sq; dm̄ eiu placat. q̄ntō ante ei oculos repssa arbitrii sui
supbia gladio p̄cepti se immolat. Quo ętra ariolandi peccatū m
obedientia dr. ut q̄ntu sit uirtus obedientię demonstret. Ex ad
uerso ḡ melius ostendit. qd̄ de laude ei sentiat. Si enī q̄si pecca
tū ariolandi ē repugnare. q̄ q̄si scelus idolatrię nolle acq̄escere.
sola ē quę fidei meritū possidet. qua sine q̄sq; infidelis cum
etur: q̄ia si fidelis ē uideat. hinc psalemonē inostensione obe
dientię dr. uir obediens loquit uictorias. Vir q̄ppe obediens
uictorias loquit. quia dū alienę uoci humilit subdimus nosmet
ipsos in corde superamus. Hinc in euglo uerbis dic. eū q̄uenit
ad me ne eiciā foras. quia descendi de ęlo. nū facia uoluntatē
meā. s; uoluntatē ei q̄ misit me. Qd enī si sua facerē. eos q̄ ad se
uenium repulisset. quis aū nesciat qd̄ uoluntas filii a patris
uoluntate n̄ discrepet. S; qm̄ p̄mus homo q̄ sua uoluntate face
re uolut a paradysi gaudio exiū. sed ad redeptionē uenens
hominū. dū uoluntatē se patris q̄ n̄ sua facere ostendit. p manere
nos intus docuit. Cū igit n̄ sua s; patris uoluntatē fac. eos
q̄ ad se uenium foras n̄ eicit. quia dū exemplo suo nos obedien
tię subiecit. uia nobis egressionis claudit. Hinc rursū ait. n̄ pos
sū ego a me ipso facere quicquā. s; sic audio iudico. Nobis q̄ppe
obedientia usq; ad mortē seruanda p̄cipit. Ipse aū si sic audit
iudicat. tē qq obedit cū iudex uenit. Ne igit nobis usq; ad p̄sen
tis uitę tēpnū obedientia laboriosa apparet. redeptor nr
indicat. q̄ hanc q̄ia cū iudex uenerit seruat. Qd ḡ mirū sipec
cator homo obedientię in p̄sentis uitę breuitate se subiecit. q̄ndo

2. De obedientia.

xxv. Quod ideo uir obediens victorias loquit. quia dū aliene uoci humilit subdimus nosmetipsos in corde superamus.